

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 23. De necessitate Mortificationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

DIES XXIII.

De Necessitate Mortificatio-
nis.

L

Mortificatio necessaria nobis est, quia cum violentis animi motibus, & immoderatis propensionibus dimicandum nobis est. Omnes nascimur superbi, ambitionis, iracundi, ad vindictam sumendum, proni, commodorum nostrorum cupidi, voluptuarij, & desidiosi. En! quales natura sumus. Jam vide, quales esse deinceps nos deceat, si à peccatis desistere, & salutem æternam consequi velimus. Funnestam veluti hæreditatem cum peccato originario accepimus à primo nostro parente, vehementem quandam animi aversionem à bono, violentam propensionem ad malum. Istius aversionis vel propensionis motus absque peccato sequi non possumus, nec eis resistere, nisi vim nobis ipsis inferamus. Id quod reapse malum est, bonum esse judicamus, id amamus, id desideramus. Itaque cordi nostro continuo invigilandum, ut omnes ejus motiones

ab

December.

observemus, eas vigilantiâ nostrâ occupemus, & mortificatione reprimamus. Pugnandum semper est cum animi nostri affectibus: si vincamur, aetum de nobis est: si verò non vincamus, vincimur; neque vincere possumus, nisi sine intermissione pugnemus. An non hoc est mortificationis Christianæ exercitium?

II. Mortificatio necessaria nobis est, quia pericula valde continua nobis evitanda sunt, & cum hostibus potentibus congreediendum. In medio laqueorum, & Jubrica præcipitis petræ extremitate incendimus. An hæc pericula evitare, hos laqueos effugere, à lapsu absque vigilantia, timore, & maxima præcautione tueri nos possumus? an non hæc omnia continuam quandam mortificationem complectuntur, vel certè supponunt? ex omni parte oculis nostris obversantur res gratae & periculæ, periculosæ inquā, propter vim, quam in sensus, & corda nostra exercent; qua ratione ab iis cavere nobis possumus, si non indesinenter vigilemus? dimicandum est cum hostibus formidandis; mundo, quem magni facimus; carne, quam immoderatè diligimus, dæmone, quem non satis metuimus. Mundus nos aggreditur per bona, quæ nobis pollicetur,

per

per dignitatum splendorem, quo mentis December
nostræ oculos perstringit; quomodo ab
his nos defendemus, nisi nos mortificando?
Caro hostis est domesticus, eò magis ti-
mendus, quò minùs eum timemus, quò
magis ei blandimur: hæc nata est, ut ser-
viret; & dominari desiderat: si eam non
subigimus, dominabitur, & nos perdet.
An tanti hostes, qui ad continuum nos
bellum compellunt, vitam nobis suavem
& otiosam permittunt? an non potius ad
vigilantiam, & jugem mortificationem
nos obligant?

III. Mortificatio necessaria nobis est,
quia munera laboriosa nobis oheunda, sive
ea statui nostro propria, sive officio Chri-
stiani hominis annexa sint. Mulier ali-
qua tenetur se submittere, & obsequi Ma-
rito, sollicitè educare liberos, & domesti-
cos bene gubernare. An non ad hoc ob-
tinendum, necessarium est, se affligere,
cupiditati lusus, & recreationis moderari,
visitations inutiles minuere? an hoc fie-
ri sine mortificatione potest? Maritus ali-
quis condescendere debet uxori, ejus im-
becillitates æquo animo tolerare, educa-
tioni, & sustentationi liberorum suorum
prospicere; ad hoc præstandum multa o-
nera in se suscipere, curis se immergere,

U

sum-

December. sumptibus moderari, animi remissionibus parciūs uti eum oportet. Faciētne muneri suo satīs, si mortificatione deficiat? Magnatum aliquis, aut Princeps tempus, quietem, oblectationes, & aliquoties sanitatem suam bono publico immolare debet: si naturae sūae motibus, & cupiditatibus obsequitur, quibus in oblectationes fertur, an his obligationibus satisfaciēt? Christiani omnes injurias ignoscere, inimicos sūos diligere, intimos amicos, qui ipsos à Deo avertunt, fugere, oculum suum, si hic ipsis Deum offendendi ansam præbet, eruere, injustè possessa, etiam cum dedecore, & incommodo suo restituere sunt obstricti. An hæc omnia fieri sine violentia possunt? an non hæc violentia praxi mortificationis innata est?

Statue, mortificationis exercitio seriò te impendere, & à Deo te ipsum vincendi gratiam pete.

Regnum Cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. *Matth. 11. 12.*

Ne cupiditas nequam pravæ consuetudinis robur accipiat, dum parvula est, elide illam. *Aug.*

D I E S